

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

BANKTILLSYN

Vägledning för bedömning av tillståndsansökningar

Tillståndsansökningar i allmänhet

BANKENTOEZICHT

Mars 2018

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŲ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

BANKENAUF SICHT

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILSYN

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Innehåll

1	Förord	2
2	Rättslig ram	3
2.1	SSM-förordningen och ramförordningen om SSM	3
2.2	CRD IV och nationell lagstiftning	3
2.3	EBA:s tekniska standarder	4
2.4	SSM:s policyer, praxisar och förfaranden	4
3	Allmänna principer om beviljande av tillstånd	5
3.1	Grindvakt	5
3.2	Öppen och utförlig kommunikation	5
3.3	Överensstämmelse	5
3.4	Bedömning från fall till fall och proportionalitet	6
4	Omfattningen av krav vid beviljande av tillstånd	7
4.1	Grundläggande aktiviteter	7
4.2	Förhållanden som utlöser krav på tillstånd	10
4.3	Ytterligare verksamheter som regleras i nationell lag	13
5	Bedömning av tillståndsansökningar	14
5.1	Kapital	14
5.2	Verksamhetsplan	14
5.3	Lämplighetsbedömning av ledningsorganet	14
5.4	Bedömning av direkta och indirekta aktieägare	16
6	Beaktanden av förfarande	18
6.1	Tillämpliga tidsfrister	18
6.2	Tilläggsbestämmelser i beslutet	22
6.3	Förfarande	23
7	Indragning eller upphörande av tillstånd	25
	Förkortningar	26

1 Förord

I det här dokumentet används de engelska termerna "licence" och "authorisation" synonymt för "tillstånd" och sammanfattas används de engelska termerna "bank" och "credit institution" synonymt.

Tillståndsgivning till kreditinstitut är en viktig grundförutsättning för offentlig reglering och tillsyn av det europeiska finansiella systemet. Förtroende för det finansiella systemet bygger på att allmänheten förstår att banker bara kan bedrivas av enheter som har beviljats tillstånd att göra det. Tillståndsgivning bidrar också till att säkra efterlevnad av god praxis genom att säkerställa att endast stabila banker kan få inträde på marknaden.

Men samtidigt ska tillståndsgivning inte utgöra ett hinder för konkurrens, finansiell innovation eller tekniska framsteg. När de väl har beviljats tillstånd kan kreditinstitut i EU i princip bedriva ett stort antal olika verksamheter. Tillståndsgivning främjar således likvärdiga konkurrensförhållanden inom hela EU och minskar risken för att bankreglering och tillsyn ska kringgås.

Sedan den 4 november 2014 har Europeiska centralbanken (ECB) exklusiv befogenhet att utfärda tillstånd till kreditinstitut som är etablerade i de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM). Denna befogenhet utövas i nära samarbete med de nationella behöriga myndigheterna.

Denna vägledning gäller för alla ansökningar om tillstånd att bli ett kreditinstitut i den mening som avses i kapitalkravsförordningen¹ (CRR), vilket inbegriper, men inte begränsas till, inledande tillstånd för kreditinstitut, ansökningar från fintechföretag, ansökningar i samband med fusioner och förvärv, brobanksansökningar samt utvidgning av tillstånd. Ett av de övergripande målen med vägledningen är att förbättra transparensen i bedömningskriterierna och förfarandena för upprättande av ett kreditinstitut inom SSM.

De policyer, praxisar och förfaranden som beskrivs här kan behöva anpassas med tiden. Denna vägledning är inte ett rättsligt bindande dokument utan utgör ett praktiskt verktyg för att stödja sökande och alla enheter som är inblandade i tillståndsprcessen för att säkerställa att förfarandet och bedömningen går effektivt och smidigt. Vägledningen kommer att uppdateras regelbundet som resultat av ny utveckling och nya praktiska erfarenheter.²

I denna vägledning används terminologi från CRR, från kapitalkravsdirektivet (CRD IV)³ och från Europeiska bankmyndighetens (EBA) tekniska standarder för tillståndsgivning.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Framför allt är följande två teman, bedömning av kapital (avsnitt 5.1) och bedömning av verksamhetsplaner (avsnitt 5.2), fortfarande under utveckling. De blir föremål för samråd vid ett senare tillfälle.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

2 Rättslig ram

2.1 SSM-förordningen och ramförordningen om SSM

I enlighet med artikel 4.1 i SSM-förordningen⁴ har ECB exklusiv befogenhet att ge enheter tillstånd att driva verksamhet som kreditinstitut. Enligt artikel 6.4 och artikel 14 är denna befogenhet gemensam för både betydande institut som står under ECB:s direkta tillsyn och för mindre betydande institut som står under tillsyn av de nationella behöriga myndigheterna.

I ramförordningen om SSM⁵ (artiklarna 73 till 79) utvecklas vidare frågan om befogenhet att ge tillstånd, med fokus inriktat på vilken roll ECB respektive de nationella behöriga myndigheterna har i bedömningsförfarandet.⁶

I sin roll som grindvakt kan ECB utöva alla de befogenheter som den tilldelats av SSM-förordningen. Sådana befogenheter omfattar insamling av information och införande av villkor, skyldigheter och rekommendationer i tillståndsbeslut.

Baserat på artikel 4.1 a och 14.5 i SSM-förordningen har ECB även befogenhet att återkalla tillstånd i de fall som anges i tillämplig lagstiftning på nationell nivå samt EU-nivå.

2.2 CRD IV och nationell lagstiftning

ECB bör, enligt artikel 4.3 i SSM-förordningen använda all tillämplig unionsrätt för att utföra sina tillsynsuppgifter och, när denna unionsrätt består av direktiv, använda den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv. Tillståndskrav behandlas främst i artiklarna 8 och 10 – 14 i CRD IV. Formuleringen i dessa artiklar är minsta harmoniseringsnivå, vilket betyder att nationell lag kan tillföra ytterligare sådana krav. När ECB fattar tillståndsbeslut inom SSM tillämpar den följaktligen de krav för tillstånd som fastslagits i bindande nationell lag som införlivar dessa artiklar i CRD IV samt särskilda nationella rättsliga krav. Detta kan leda till skillnader mellan medlemsländer i behandlingen av ansökningar om tillstånd.

⁴ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁵ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁶ Mer detaljerad information finns i avsnitt 6.1 – Beaktanden av förfaranden.

2.3 EBA:s tekniska standarder

ECB tillämpar alla relevanta EU-akter som antagits av kommissionen på grundval av utkast framtagna av EBA, framför allt de tekniska standarderna (RTS) om vilken information sökande ska lämna till de behöriga myndigheterna när de ansöker om tillstånd som kreditinstitut, samt de tekniska standarderna för genomförande (ITS) avseende mallar för överlämnande av dessa uppgifter.⁷ Förutom en omfattande förteckning över vilken information som ska lämnas vid tillståndsansökan innehåller dessa tekniska standarder ett formulär som ska användas vid ansökan om tillstånd samt tillämpliga förfaranden och krav för inlämningen.

2.4 SSM:s policyer, praxisar och förfaranden

I detta dokument avser termen "tillsynsmyndighet" både de nationella behöriga myndigheterna och ECB.

Tillsynsmyndigheterna ska tillämpa regleringskraven vid bedömningen av ansökningar om tillstånd. För att säkerställa att så alltid sker måste tolkningen av dessa krav klargöras och en gemensam tillsynspraxis och gemensamma tillsynsförfaranden måste utvecklas.

I detta syfte har ECB och de nationella behöriga myndigheterna tagit fram policyer för ansökningar om tillstånd samt för tillsynspraxis och -förfaranden, vilka mer i detalj förklarar hur ECB från fall till fall tillämpar CRD IV:s och EBA:s standarder samt införlivande av CRD IV i nationell lagstiftning.

Dessa policyer antas utan påverkan på nationell lagstiftning som ECB ska tillämpa. När dessa policyer utvecklas och tillämpas omfattas ECB av EBA:s tekniska standarder som har företrädde framför dem. De nationella behöriga myndigheterna har enats om att, i möjligaste utsträckning, tolka nationell lagstiftning och utveckla förfaranden i linje med dessa policyer.

Denna vägledning kommer att kompletteras med policyer om bedömningen av kapital och verksamhetsplaner mot slutet av 2017 eller början av 2018 och därefter granskas i ljuset av den löpande utvecklingen av SSM-praxis för beviljande av tillstånd och den internationella och europeiska utvecklingen på regleringsområdet eller om t.ex. Europeiska unionens domstol gör nya tolkningar av CRD IV.

⁷ Slutrapport om utkast till tekniska standarder enligt artikel 8.2 i direktiv 2013/36/EU samt utkast till tekniska standarder för genomförande enligt artikel 8.3 i direktiv 2013/36/EU (EBA/RTS/2017/08 och EBA/ITS/2017/05).

3 Allmänna principer om beviljande av tillstånd

3.1 Grindvakt

Ur tillsynsperspektiv bör beviljande av tillstånd hindra institut som inte skulle vara säkra och sunda, eller som skulle utgöra ett hot mot det finansiella systemet, från att ens inträda på bankmarknaden över huvud taget. ECB agerar grindvakt vid tillståndsgivning till banker. Dess roll är att säkerställa att de som inträder på bankmarknaden är robusta och uppfyller kraven i nationell lagstiftning och i EU-lagstiftning. I det syftet ligger fokus på ansökande bankers kapitalnivåer, verksamhetsplaner, strukturella organisation samt lämplighet hos ledning och relevanta aktieägare.

Denna vägledning förespråkar inte någon särskild affärsmodell.

3.2 Öppen och utförlig kommunikation

En ansökan om tillstånd markerar starten på (eller en väsentlig ändring i) ett kreditinstituts livscykel och således i kommunikationen mellan institutet och tillsynsmyndigheten. För att underlätta för tillsynsmyndigheterna att fatta ett informerat beslut förväntar de sig att varje sökande på ett riktigt och fullständigt sätt förbereder ansökan och delar med sig av information på ett snabbt och öppet vis. Informationskraven baseras på EBA:s RTS och ITS vad gäller vilken information som erfordras för tillstånd att bedriva kreditinstitut.

Förseningar vid tillståndsgivningen beror oftast på att otillräcklig information har lämnats eller på att den sökande inte i tillräcklig utsträckning lyckats tillhandahålla ytterligare information som efterfrågats. Tillsynsmyndigheterna kommer under förfarandet regelbundet att ha kontakt med den sökande.

3.3 Överensstämmelse

Under de tre första åren med europeisk banktillsyn har olikheter framkommit mellan hur medlemsstater tolkar ramverket för tillståndsgivning och hur det tillämpas vid bedömning av tillståndsansökningar.

Vägledningen förklarar mer detaljerat vilka policyer, praxisar och förfaranden som ECB använder vid bedömningen av tillståndsansökningar.

Vägledningen är specifikt inriktad på ansökningar för nya eller utökade tillstånd. Det kommer alltså inte att leda till att en ny bedömning av befintliga tillstånd måste göras.

Under den löpande tillsynen övervakas att auktoriserade kreditinstitut efterlever de relevanta kraven.

3.4 Bedömning från fall till fall och proportionalitet

För varje tillståndsansökan kommer alla relevanta omständigheter att beaktas. Detta inbegriper proportionalitet i linje med den natur, omfattning och komplexitet som den tillståndsansökande enhetens verksamhet utgör samt därav följande risk.

Informationskrav kommer att kalibreras till ansökans natur i linje med tillämplig lagstiftning. Ansökningar som berör nya, prejudicerande eller mycket komplexa aktiviteter kommer att erfordra mer information än ansökningar för okomplicerade eller redan kända verksamheter. Så en tillståndsansökan kommer t.ex. till följd av en intern omstrukturering för att effektivisera strukturen i en grupp att behandlas annorlunda än ett tillstånd till följd av en sammanslagning mellan två tidigare oberoende kreditinstitut med olika affärsmodeller eller tillstånd till en nyetablerad verksamhet.

4 Omfattningen av krav vid beviljande av tillstånd

Omfattningen av ECB:s involvering i tillståndsförfarandet utgörs av tre huvudsakliga aspekter:

- verifiera att ett företag i tillräcklig utsträckning utför de väsentliga aktiviteter som medför att det kan betraktas som ett kreditinstitut i enlighet med definitionerna i CRR,
- bevilja ett kreditinstitut tillstånd under enhetens inledande tid samt ändra innehållet i ett befintligt tillstånd, t.ex. vad gäller omfattningen av den tillåtna bankverksamheten,
- utfärda tillstånd för all reglerad verksamhet för vilka tillstånd som kreditinstitut erfordras i enlighet med tillämplig lagstiftning oavsett om denna lagstiftning härrör från EU-lagstiftning eller nationell lagstiftning, så länge som den befrämjar en tillsynsfunktion.

Tillsynsmyndigheten måste bedöma varje enskild situation och transaktion som skulle kunna påverka behovet av tillstånd i syfte att utreda om ett beslut om beviljande av tillstånd är vad som erfordras eller om en annan typ av tillsynsgodkännande erfordras.

I följande avsnitt förklaras dessa aspekter mer ingående.

4.1 Grundläggande aktiviteter

Definition av "kreditinstitut" i CRR

Ett kreditinstitut definieras i CRR som "ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning" (artikel 4.1.1).

ECB förstår att denna definition innefattar enheter med en mer traditionell affärsmodell och även sådana som återspeglar bankers förändrade roll i samhället, särskilt sådana som använder modern finansteknik (fintech) under förutsättning att båda komponenterna i definitionen föreligger: 1) ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och 2) bevilja krediter.

Särskilt om uppfyllande av dessa två grundläggande bankaktiviteter inte är entydiga kommer ECB att undersöka bakomliggande skäl och göra en **fokuserad analys**. Särskilda överväganden kommer att göras för enheter som inte bedriver båda aktiviteterna men som inte desto mindre omfattas av ett obligatoriskt krav på tillstånd

i sin medlemsstat, som t.ex. förvaringsinstitut för fondföretag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och alternativa investeringsfonder.

- Formell efterlevnad av de enskilda komponenterna i definitionen av kreditinstitut (som t.ex. kan vara fallet om en ansökande söker tillstånd som kreditinstitut utan att faktiskt ha utvecklat motsvarande aktiviteter) anses generellt inte tillräckligt för att en enhet ska erhålla tillstånd som kreditinstitut. För att fastställa en ansökande enhets godtagbarhet bedömer ECB om denne **i tillräcklig utsträckning utvecklat båda** av de definierade aktiviteterna (ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och bevilja krediter). Eventuella **ytterligare motiv** för en ansökan kommer att granskas mera ingående i sådana fall där endast formell efterlevnad finns eller förmodas finnas.⁸
- ECB utvärderar huruvida den övergripande tillsynsramen för kreditinstitut är det **mest korrekta och bäst lämpade ramverket** för den avsedda verksamheten. För viss specialiserad finansverksamhet, t.ex. utgivning av e-pengar och betaltjänster, finns en särskild, mer ändamålsenlig, tillsynsram.
- Den ansökande enheten måste utveckla båda aktiviteterna – att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter – för att kunna få tillstånd som "kreditinstitut". Dock kan en viss grad av flexibilitet tillämpas under verksamhetens infasningsperiod (dvs. 12 månader efter att verksamheten började).

Om den sökande inte avser att omedelbart börja erbjuda en av de definierade aktiviteterna när verksamheten inleds bör den behöriga myndigheten utreda om det kan påverka affärsplanens hållbarhet.

T.ex. skulle avsaknad av ränteintäkter från kreditgivning påverka räntebetalningarna från inlåningssidan. Med beaktande av den planerade infasningsperioden för den aktivitet som saknas kommer tillsynsmyndigheten då att utvärdera om en sådan affärsmodell är hållbar.

Om enhetens affärsplan inte förutser någon regelbunden kreditgivning för egen räkning efter start-up-perioden kommer den behöriga myndigheten att bedöma om något annat regelsystem vore lämpligare.

Vägledning om termer som används i definitionen

Varken i CRR eller i CRD IV definieras de enskilda termer som tillsammans utgör definitionen för kreditinstitut. Även om definitionen för vissa av dessa komponenter i praktiken knappast ger upphov till diskussion (t.ex. "företag") har avsaknaden av en definition lett till olika tolkningar mellan EU-medlemsstater om vilka institut som klassificeras som kreditinstitut. För att säkerställa enhetlighet ges nedan vägledning

⁸ Bedömningen kommer att ta hänsyn till eventuella nationella rättsliga krav.

om ECB:s tolkning av vissa nyckeltermmer (utan att detta påverkar nationell lagstiftning eller EU:s rättsliga krav).

Insättningar och andra återbetalningspliktiga medel

Ett av de viktigaste målen med harmoniserad tillsyn är tillräckligt skydd för insättare, investerare och konsumenter. I det avseendet omfattar tillsynen institut vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, genom insättningar eller i annan form, såsom fortlöpande utgivning av obligationer och andra jämförbara värdepapper. Således kan återbetalbara medel, inbegripet inlåning, bestå av långsiktiga sparkonton, lönekonton, direkt återbetalningspliktiga sparkonton, medel i investeringskonton, eller i någon annan form som ska återbetalas. Enligt den breda tolkning som Europeiska gemenskapernas domstol gjort, utgörs "andra återbetalbara medel" inte endast av finansiella instrument som är återbetalbara till sin natur, utan även sådana som återbetalas via kontraktbundna avtal.⁹

Samma breda tolkning gäller för termen "insättning" som i EU:s direktiv om insättningsgarantisystem som definieras¹⁰ som "ett tillgodohavande i form av inlåning eller som ett tillfälligt led i normala banktransaktioner och som ett kreditinstitut måste betala tillbaka *till det nominella värdet* enligt de lagliga och avtalsmässiga villkor som är tillämpliga, inklusive insättningar med fast löptid och insättningar på sparkonton".¹¹

Medel som tas emot för att tillhandahålla specifika tjänster, t.ex. betaltjänster eller utgivning av elektroniska pengar, är explicit undantagna från tillämpningsområdet för CRDIV och/eller CRR.¹²

Allmänheten

Utan att det påverkar tillämpningen av definitionerna av "allmänheten" i nationell lag, avser termen "allmänhet" i ett tillsynsperspektiv ett element av skydd för en fysisk eller juridisk person som anförtror sina pengar till enheter som inte står under tillsyn och vars finansiella sundhet inte har fastställts. Vissa grupper som inte anses behöva något sådant skydd kan således undantas från termen "allmänheten". Till exempel människor som är närstående till företaget till vilket de anförtror sina pengar och som således kan bedöma dess finansiella sundhet, eller professionella

⁹ Domstolens dom av den 11 februari 1999, *Romanelli*, C-366/97, ECLI:EU:C:1999:71, stycke 17.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EG av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EGT L 173, 12.6.2014, s. 149).

¹¹ Artikel 4.1.3 i direktivet om insättningsgarantisystem.

¹² Artikel 18.3 i det andra direktivet om betaltjänster (PSD2) (Europaparlamentets och rådets direktiv av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35)) och artikel 6.3 i direktivet om elektroniska pengar (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7)).

marknadsaktörer som besitter tillräcklig sakkunskap och medel att göra egna undersökningar om sin motpart.

Bevilja kredit för egen räkning

Utlåning, i form av beviljandet av krediter eller lån, måste av kreditinstitutet göras "för egen räkning". Kreditinstitutet utgör således kreditgivaren och de krediter/de lån som beviljas blir dess tillgångar. De olika typerna av kredit inbegriper, men är inte begränsade till, de som omfattas av den andra aktiviteten i bilaga I till CRD IV, dvs. konsumentkrediter, fastighetslån, factoring och finansiering av handelskrediter. Övertrasseringar kan också kvalificera som kredit enligt CRR-definitionen.

4.2 Förhållanden som utlöser krav på tillstånd

Inledande beviljande av tillstånd

Enheter kan behöva ansöka om inledande tillstånd hos den nationella behöriga myndigheten av flera skäl. Om tillståndet behövs tillfälligt eller permanent är i princip irrelevant för ansökan. Tillstånd ges i allmänhet för en obegränsad tidsperiod.

- Varje **person (eller grupp av personer) som önskar bilda ett kreditinstitut**, dvs. börja ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och bevilja krediter, behöver ett nytt tillstånd. Det kan vara en nyligen inrättad enhet eller en befintlig som redan varit aktiv inom en eller två av de erforderade aktiviteterna och som nu också vill börja erbjuda den andra aktiviteten. Det kan också röra sig om ett finansinstitut som står under tillsyn som önskar expandera sin verksamhet till att omfatta fullständig bankverksamhet.
- Ett nytt tillstånd kan också bli nödvändigt om **två eller flera kreditinstitut går samman och bildar en ny enhet för att hantera de sammanslagning kreditinstitutens verksamheter**. Varje ny enhet i vilken reglerade aktiviteter utförs behöver ett tillstånd.

En sådan ny enhet behöver eventuellt bara existera under en kort tidsperiod, t.ex. under loppet av en fusion, när ett kreditinstituts aktiviteter ska avknoppas och placeras i en ny temporär enhet innan de överförs till den slutgiltiga enheten. Oavsett dess temporära natur behöver denna nya enhet ett tillstånd.

Undantag kan dock göras för temporära kreditinstitut som endast bedriver verksamheten under ett "rättsligt ögonblick", dvs. bara för den tid det tar att avsluta de rättsliga handlingarna i samband med fusionen. För att besluta om ett undantag ska göras kommer tillsynsmyndigheterna att beakta de särskilda omständigheterna och riskerna i samband med denna transaktion. ECB anser att sådana undantag endast kan göras om de berörda parterna har ett säkerhetsarrangemang på plats utifall att överföringen inte kunde avslutas inom

det "rättsliga ögonblicket". Alla övriga nödvändiga tillsynsgodkännanden för fusionen måste fortfarande erhållas.

- En "**brobank**" är ett temporärt kreditinstitut som skapats i syfte att inneha tillgångar och skulder för ett annat, vanligtvis insolvent, kreditinstitut i syfte att upprätthålla viktiga funktioner under den tid det tar att organisera försäljning eller nedskrivning av tillgångar. Även om brobanker är temporära är de kreditinstitut och är således föremål för ett tillståndsbeslut av ECB.

Brobanker måste ofta upprättas snabbt för att ge stöd åt en bank i kris. Beroende på den brådskande situationen och korta tidsfrister kan brobanker under vederbörligen motiverade omständigheter beviljas ett undantag, i enlighet med direktivet om återhämtning och resolution av banker (BRRD)¹³, som möjliggör att de inleder verksamhet utan att uppfylla kraven i CRD IV. Sådana undantag bör dock vara tidsbegränsade.

Beroende på situationen sker beviljande av tillstånd för brobanker i samarbete med andra myndigheter, framför allt den gemensamma resolutionsnämnden eller den nationella rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheten. Andra myndigheter kan vid behov också involveras.

Ändringar av tillstånd

För att ändra ursprungliga tillstånd kan enheter av olika skäl behöva ansöka om detta. Dessa skäl kan vara, men är inte begränsade till de som beskrivs nedan.

- Vissa medlemsstater utfärdar inte "universella" banktillstånd, dvs. tillstånd att utföra alla aktiviteter som listas i bilaga I i CRD IV eller fler, om nationell lag så anger. Om det handlar om ett icke-universellt tillstånd kan således omfattningen av det ursprungliga tillståndet behöva utvidgas om en enhet som redan erhållit tillstånd önskar börja utöva en annan reglerad aktivitet, t.ex. investeringstjänster, portföljförvaltning och förvaringstjänster, etc.

Bilaga I i CRD IV

FÖRTECKNING ÖVER AKTIVITETER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE

1. Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel.
2. Utlåning, inklusive bland annat konsumentkrediter, kreditavtal som rör fast egendom, factoring med eller utan regress, samt finansiering av handelskrediter (inklusive "forfeiting").

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

3. Finansiell leasing.
4. Betaltjänster enligt definitionen i artikel 4.3 i direktiv 2007/64/EG.
5. Utfärdande och administration av andra betalningsmedel (t.ex. resecheckar och postväxlar) såvida inte sådan verksamhet omfattas av punkt 4.
6. Garantiförbindelser och ställande av säkerhet.
7. Handel för egen eller kunders räkning med något av följande:
 - (a) penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, insättningsbevis etc.),
 - (b) utländsk valuta,
 - (c) finansiella terminer och optioner,
 - (d) valuta- och ränteinstrument,
 - (e) överlåtbara värdepapper.
8. Medverkan i värdepappersemissioner och tillhandahållandet av tjänster i samband därmed.
9. Rådgivning till företag angående kapitalstruktur, industriell strategi och liknande angelägenheter samt tjänster knutna till fusioner och företagsförvärv.
10. Penningmarknadsmäkling.
11. Portföljförvaltning och rådgivning.
12. Förvaring och hantering av värdepapper.
13. Kreditupplysningstjänster.
14. Bankfackstjänster.
15. Utgivning av elektroniska pengar.

De tjänster och verksamheter som anges i avsnitten A och B i bilaga I till direktiv 2004/39/EG omfattas av ömsesidigt erkännande i enlighet med det här direktivet, med hänseende till de finansiella instrument som avses i avsnitt C i bilaga I till det direktivet.

-
- Ett institut kan under sin livslängd välja att utföra olika aktiviteter. I fall där nationell lag erfordrar ett tillståndsbeslut med anledning av en **ändring i verksamhet** ska ECB involveras och fatta detta beslut. Om det ursprungliga tillståndet redan täcker den nya aktiviteten finns det ingen anledning att ansöka om en ändring i tillståndet.
 - Den juridiska formen för en enhet kan också ändras. Om en **ändring av juridisk form** erfordrar ett tillståndsbeslut enligt nationell lagstiftning eller om

den modifierar den tillsynsordning som gäller för institutet bör ECB involveras och fatta beslut om tillstånd. Även om ändringen av juridisk form inte enligt nationell lagstiftning erfordrar ett beslut om beviljande av tillstånd kan den medföra att andra tillsynsgodkännande blir nödvändiga t.ex. för att ändra kreditinstitutets stadgar (bolagsordning).

- **Fusioner** kan göra ett ECB-beslut om tillståndsutvidgning av tillstånd nödvändigt, särskilt när enheternas tillstånd inte täcker samma aktiviteter. Den enhet som ska åta sig de reglerade aktiviteter som tidigare utfördes av den andra parten i fusionen behöver ha ett tillstånd som omfattar hela verksamheten. Om enheten redan har ett banktillstånd kan nämnda tillstånd behöva utvidgas. Alla övriga nödvändiga tillsynsgodkännanden avseende fusionen måste också erhållas.

Med tanke på att ECB är ensam behörig att bevilja tillstånd inom SSM ska tillstånd varken överföras till en ny enhet eller till en befintlig enhet utan förhandsgodkännande av ECB.

I allmänhet kan ansökningar om ändringar i tillstånd bedömas på ett mer proportionellt vis jämfört med inledande tillståndsansökningarna. Exempel på detta visas i avsnitt 5.

4.3 Ytterligare verksamheter som regleras i nationell lag

Se även följande förtydligande på ECB:s webbplats för banktillsyn:

[Brev från den 31 mars 2017](#) avseende ECB:s behörighet att utöva de tillsynsbefogenheter man beviljats genom nationell lagstiftning.

De verksamheter som regleras av nationell lag kan gå utöver de som förtecknas i bilaga I i CRD IV. När nationell lag kräver att ett kreditinstitut ska ha ett tillstånd innan den inleder finansiell verksamhet, kan ECB behöva fatta ett tillståndsbeslut även när sådan verksamhet inte finns listad i bilaga I i CRD IV om detta tillståndskrav utgör grunden för en tillsynsfunktion i enlighet med EU:s lagstiftning.^{14 15}

ECB beviljar tillstånd för verksamheter som enbart regleras av nationell lag i den utsträckning som de stöder en tillsynsfunktion enligt EU-lagstiftning.

¹⁴ Dessa aktiviteter är för närvarande undantagna tills det har utretts om ECB bör åläggas att fatta tillståndsbeslut rörande verksamhet med säkerställda obligationer som bedrivs av kreditinstitut där särskilda tillstånd krävs enligt nationell lagstiftning i avvaktan på ny bedömning.

¹⁵ Enligt artikel 78.5 i ramförordningen om SSM, enligt vilken "beslutet om att bevilja tillstånd ska omfatta sökandens verksamhet som kreditinstitut i enlighet med tillämplig nationell rätt (...)".

5 Bedömning av tillståndsansökningar

För mer information, se:

- EBA:s tekniska standarder
- Verksamhetsplan: Artikel 10 i CRD IV.
- Egna medel: Artikel 12 i CRD IV.
- Lämplighet hos ledning: Artikel 91 i CRD IV.
- Lämplighet hos aktieägare: Artikel 14 i CRD IV.

Tillsynsmyndigheterna bedömer den information som en sökande lämnar i ansökan för ett första banktillstånd, eller för en ändring i ett befintligt tillstånd, mot en rad kriterier i lagstiftning på nationell och EU-nivå på ett lämpligt sätt som återspeglar vilken typ av tillstånd det handlar om. Här följer exempel på vissa av de områden som omfattas av bedömningen:

- allmän presentation av den sökande samt dennes historik, inbegripet bakgrund och motivering för tillståndsansökan,
- verksamhetsplaner, inbegripet avsedd verksamhet, affärsmodell och därmed sammanhängande riskprofil,
- den ansökandes strukturella organisation, inbegripet IT-organisation och behov av utkontraktering,
- finansiell information, inbegripet balansräkningsprognoser, framtidsbedömningar av resultaträkningar samt bedömningar av om internt kapital och likviditet räcker till,
- aktieägares lämplighet,
- lämplighet hos styrelseledamöter, personer på nyckelbefattningar samt i styrelsen.

I följande avsnitt förklaras dessa bedömningskriterier mer i detalj.

5.1 Kapital

Vägledning för bedömning avseende fastställande och bedömning av det kapital som behövs för en bank som nyligen fått tillstånd kommer att bifogas i ett senare skede men först efter ett separat offentligt samråd.

5.2 Verksamhetsplan

Vägledning för bedömning av de verksamhetsplaner som behövs för en bank som nyligen fått tillstånd kommer att bifogas i ett senare skede men först efter ett separat offentligt samråd.

5.3 Lämplighetsbedömning av ledningsorganet

Ledamöter i ledningsorganet för den ansökande enheten måste granskas för att säkerställa att de uppfyller kraven på lämplighet ("lämplighet"). Detta gäller för

samtliga ledamöter i ledningsorganet, oavsett verkställande funktion eller tillsynsfunktion. I princip kommer själva tillståndsbeslutet att inkludera lämplighetsbedömning av alla ledamöter i ledningsorganet.

Till skillnad från lämplighetsbedömningar som del av pågående tillsyn kommer lämplighetsbedömningar av tilltänkta ledamöter av ledningsorganet som del av tillståndsförfarandet att göras av ECB såväl för betydande som för mindre betydande institut.

När väl det inledande tillståndsbeslutet har fattats kommer inte påföljande utnämningar eller ändringar i ledningsorganet att påverka det inledande tillståndsbeslutet och inte heller erfordra ett nytt.

De kriterier som används för att bedöma tillsättningar i ledningsorganet som del av ett tillståndsförfarande är samma som de som används vid gängse lämplighetsbedömningar.

I och med att bedömningsförfarandet är föremål för proportionalitetsprincipen är det skraddarsytt efter den ansökande enhetens förväntade systemviktighet och prognosticerade riskprofil. Följande punkter illustrerar hur proportionalitetsprincipen tillämpas.

- De kreditinstitut som ansöker om utvidgning av tillstånd har per definition redan ett tillstånd och står under tillsyn av antingen ECB eller av den nationella behöriga myndigheten beroende på deras betydelse. Därför kommer granskning endast att göras av nyutnämnda ledamöter i ledningsorganet, vilka utses som resultat av en ansökan om utvidgat tillstånd.

Om utvidgningen innebär en väsentlig ändring i affärsmodell eller vad gäller komplexitet eller omfattning av erbjudna tjänster och produkter kan ledningsorganet i helhet bedömas som del av tillståndets utvidgning i syfte att säkerställa att styrelsens kollektiva lämplighet är intakt.

Befintliga ledamöter i ledningsorganet granskas i regel inte igen inom förfarandet för utvidgning av tillstånd. Skulle under utvärderingen nya fakta framkomma som negativt kan påverka lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet får den nationella behöriga myndigheten tillsammans med ECB överväga att göra en separat lämplighetsbedömning.

- Utnämningar i brobanker är föremål för den gängse lämplighetsprocessen. Ett undantag från lämplighetskraven kan endast beviljas om etableringen av en brobank är exceptionellt brådskande.
- Bedömningen av den utnämndes/sökandes anseende kommer att göras på samma vis för alla sökande oavsett av den ansökande enheten har som betydande eller mindre betydande institut. Proportionalitet tillämpas ej.

För mer detaljerad vägledning, se
ECB:s vägledning för
lämplighetsbedömningar

5.4 Bedömning av direkta och indirekta aktieägare

Termen "aktieägare" används här för att omfatta "aktieägare och medlemmar" i enlighet med artikel 14 i CRD IV.

Om aktieägare i den ansökanden har mer än 10 procent av kapitalet eller rösträtterna eller utövar ett väsentligt inflytande över ledningen av denna enhet kommer kriteriet för kvalificerat innehav att tillämpas som del av tillståndsförfarandet. Om det enbart finns ett flertal mindre aktieägare utan kvalificerat innehav kommer de 20 största aktieägarna vanligtvis att granskas.¹⁶

Befintliga aktieägare utvärderas i regel inte igen som del av förfarandet för utvidgning av tillstånd. Skulle under utvärderingen nya fakta framkomma som negativt kan påverka lämpligheten hos kvalificerade aktieägare får den nationella behöriga myndigheten tillsammans med ECB överväga att göra en separat lämplighetsbedömning.

Kvalificerade innehav

Under loppet av tillståndsförfarandet är de kriterier som används för bedömning av aktieägare samma som de som används för att bedöma en förvärvare av ett kvalificerat innehav i ett befintligt kreditinstitut. Dessa kriterier är:

- aktieägarens anseende,
- aktieägarens finansiella sundhet,
- avsaknad av misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism,

Två andra kriterier som även används för att bedöma förvärv av kvalificerade innehav täcks dessutom redan på andra ställen i den övergripande tillståndsbedömningen, i synnerhet:

- anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenhet hos de medlemmar i högsta ledningen som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet (se avsnitt 5.3),
- institutets förväntade efterlevnad av tillsynskraven (se avsnitt 5.1).

Medan utvärderingen noga återspeglar det som görs under ett förfarande för kvalificerade innehav, kommer inte ett separat beslut om kvalificerat innehav att utfärdas såvida inte nationell lagstiftning som införlivar CRD IV föreskriver något annat. Resultatet av bedömningen av aktieägarna införlivas således i princip i tillståndsbeslutet.

¹⁶ Slutrapport om utkast till tekniska standarder enligt artikel 8.2 i direktiv 2013/36/EU samt utkast till tekniska standarder för genomförande enligt artikel 8.3 i direktiv 2013/36/EU (EBA/RTS/2017/08 och EBA/ITS/2017/05).

För mer information, se EBA:s tekniska standard för tillsyn, (som väntar på implementering).

Fokuserad bedömning av de 20 största aktieägarna

I avsaknad av personer med kvalificerat innehav kommer bedömningen istället generellt att fokusera på de 20 största aktieägarna eller, om enheten har färre än 20 aktieägare, samtliga aktieägare.

Informationskravet för de 20 aktieägarna som ingår i den fokuserade bedömningen kommer inte endast att beakta EBA:s standarder utan även proportionalitetsprincipen, storleken på innehaven samt aktieägarnas roll.

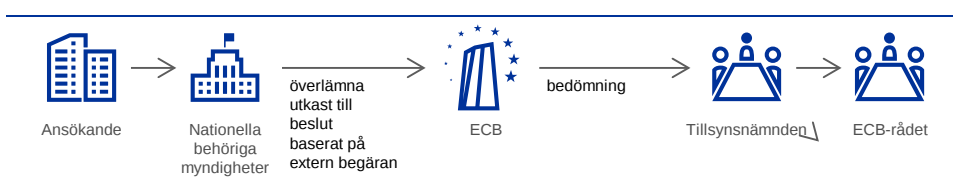
Flera ägare kan ha exakt samma storlek på sina innehav, vilket gör det svårt att veta vilka som ska omfattas i den fokuserade bedömningen av de 20 största aktieägarna. I sådana fall kommer alla aktieägare med innehav av exakt samma belopp som det minsta innehavet vid stoppdatum i princip att ingå i bedömningen.

6 Beaktanden av förfarande

I euroområdet är förfarandet för att bevilja eller utvidga ett banktillstånd ett av de som normalt kallas "allmänna förfaranden". ECB och de nationella tillsynsmyndigheterna involveras i olika steg i dessa allmänna förfaranden i vilken inkörsporten för alla ansökningar är den nationella tillsynsmyndigheten i det landet där banken är/kommer att vara belägen, oavsett om kriterierna för betydande institut uppfylls eller ej. De nationella tillsynsmyndigheterna och ECB arbetar nära tillsammans under hela förfarandet, vilket, för alla kreditinstitut under tillsyn, slutförs genom att ECB fattar beslutet.

Bild 1

Tillståndsförfarandet

6.1 Tillämpliga tidsfrister

Artikel 15 i CRD IV ger vägledning om den maximala tid en tillståndsansökan kan ta (12 månader). I och med att inte alla medlemsstater har införlivat direktivet i sin nationella lagstiftning på samma vis fortsätter dock befintliga nationella lagar att föreskriva olika tidsfrister. Starten på nedräkningsperioden, eller tidsfristen, för en tillståndsansökan kan alltså variera mellan medlemsstater. I vissa medlemsstater startar tidslinjen när den nationella behöriga myndigheten erhåller ansökan, även om den inte är fullständig.¹⁷ I andra inleds tidsfristen först när ansökan betraktas som fullständig.¹⁸ På samma vis kan användandet av uppskov i tidsfristen variera från medlemsstat till medlemsstat.

Varje tillståndsansökan består av 3 huvudfaser:

- fasen före ansökan,
- ansökningsfasen,
- överlämning till pågående tillsyn.

Inom dessa begränsningar används, i möjligaste mån, följande harmoniserade tillvägagångssätt i tre faser.

Fas före ansökan

Tillsynsmyndigheter inleder i allmänhet diskussioner med den sökande innan en formell ansökan lämnas in, för att 1) förklara förfarandet och informationskraven, 2) fastställa, bl.a., om ett tillstånd som kreditinstitut utgör det mest lämpliga tillståndet

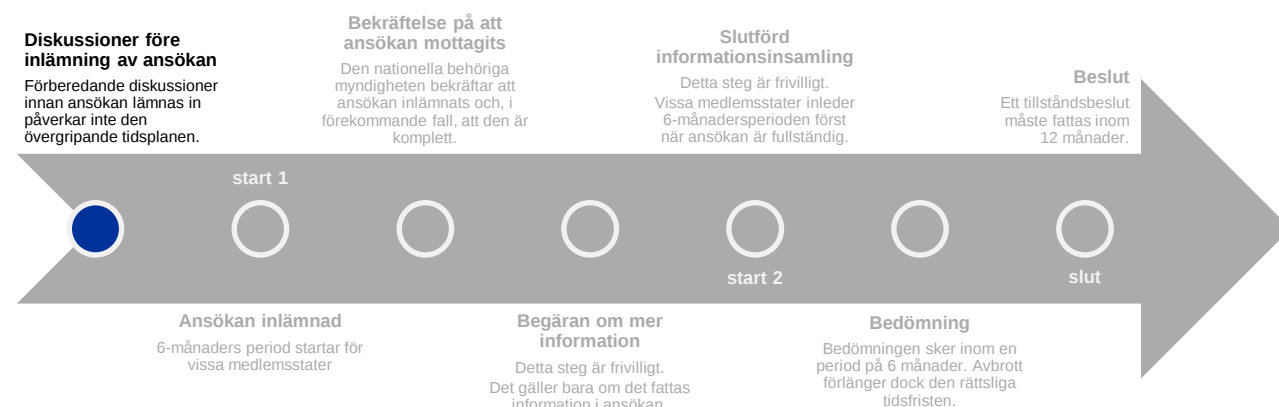
¹⁷ "start 1" i Bild 2 och Bild 3

¹⁸ "start 2" i Bild 2 och Bild 3

för enheten, 3) se över utformningen för tillståndsplanerna och 4) i ett tidigt skede uppmärksamma frågor ur ett tillståndsperspektiv. Denna praxis uppmuntras för att säkerställa en smidig hantering.

Bild 2

Tidsfrist, fasen före ansökan

Från tillsynsmyndighetens sida kommer specialister som är väl förtrogna med tillståndsförfarandet och bedömningskriterierna att vara involverade. Det är viktigt att rätt personer från enhetens sida deltar i diskussionerna före inlämning av ansökan, dvs. högre tjänstemän med befogenhet att fatta beslut samt personer som har tillräckliga sakkunskaper om detaljfrågor.

Eventuell feedback från tillsynsmyndigheterna under denna fas påverkar varken resultatet av ansökan eller ECB:s påföljande.

Fasen före själva ansökan möjliggör för den sökande att utvärdera projektets omfattning och tidsfrist. Den sökande kan därefter besluta om att uppskjuta eller avbryta processen eller att gå vidare till nästa fas och lämna in en formell ansökan till den nationella behöriga myndigheten.

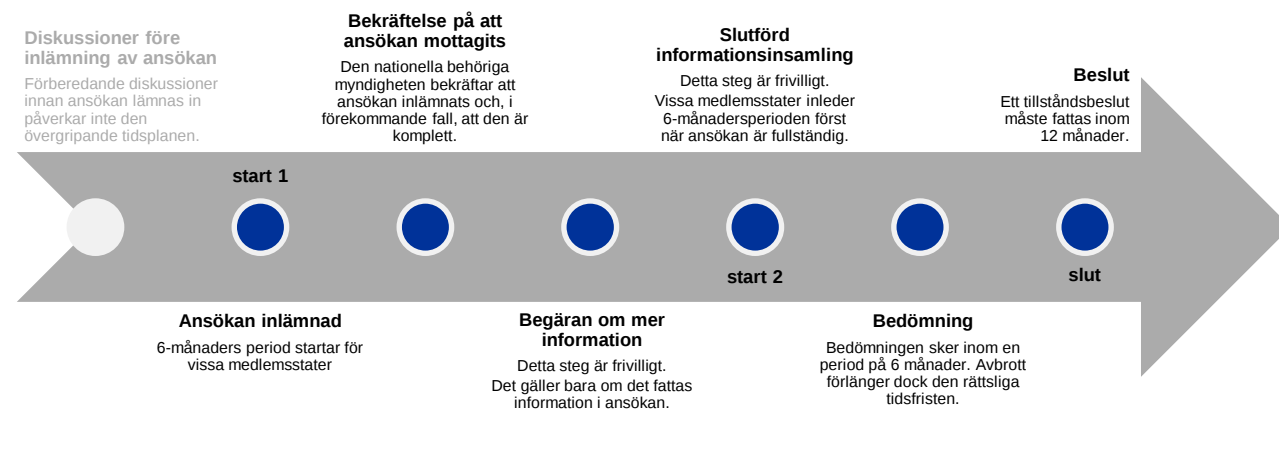
Ansökningsfas

Den första kontakten är alltid den nationella behöriga myndigheter eftersom nationell lag måste beaktas.

Tillsynsmyndigheten har i allmänhet regelbundna möten med den sökande för vägledning genom bedömningsförfarandet och ingående diskussioner om den information som lämnats in.

Bild 3

Tidsfrist, ansökningsfas

Under bedömningsfasen kan den nationella behöriga myndigheten och ECB när som helst begära in mer information av den sökande. Det framkommer ofta under bedömningen att ytterligare detaljer erfordras för att förstå och analysera ansökan.

Beroende på nationell lagstiftning kan krav på mer information leda till att förfarandet avbryts och att den rättsliga tidsfristen senareläggs. Hela förfarandet, som startar när den nationella behöriga myndigheten bekräftar mottagandet av ansökan ska emellertid inte ta längre tid än 12 månader, inklusive alla eventuella avbrott.

Den sökande kan när som helst dra tillbaka sin tillståndsansökan och ska då underrätta den nationella behöriga myndigheten. Det kan t.ex. ske om den sökande anser att kraven för att få tillstånd inte kan uppfyllas. I annat fall avslutas ansökan antingen med ett beslut om att den nationella behöriga myndigheten avslår ansökan, eller om myndigheten har överlämnat ett utkast till förslag om beviljande till ECB (i dessa fall ska de även ha informerat den sökande därom), med ett beslut av ECB om att antingen bevilja eller avslå ansökan.

Exempel på tidsfrist för en typisk tillståndsansökan

- Grupp A beslutar att skapa ett nytt dotterbolag, "Bank X".
- Grupp A kontakter den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där bank X ska etableras och håller ett antal förberedande möten med den nationella behöriga myndigheten samt möjligen med ECB. Vid dessa möten förklaras förfarandet och uppgifter om vilken information som ska lämnas med ansökan specificeras.
- Grupp A lämnar till den nationella behöriga myndigheten formellt in sin tillståndsansökan som kreditinstitut för bank X.

- Nedräkningsperioden börjar med det första inlämnandet av tillståndsansökan (i enlighet med vad som föreskrivs i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där bank X ska etableras).
 - Den nationella behöriga myndigheten skickar en bekräftelse till grupp A att ansökan inkommit, att bedömningsperioden officiellt har startat samt anger tillämplig rättslig tidsfrist.
 - Under bedömningsfasen upptäcker den nationella behöriga myndigheten tillsammans med ECB att viss viktig information saknas i ansökan. Den nationella behöriga myndigheten gör en formell begäran att den sökande ska lämna in den information som saknas.
 - Om nationell lag så föreskriver leder en begäran om ytterligare information till att processen skjuts upp och till en paus i tidsramen.
 - När grupp A väl lämnat in den information som saknades återupptas förfarandet och den rättsliga tidsfristen förlängs med det antal dagar som uppehållet varade om detta föreskrivs i nationell lagstiftning.
 - Tillsynsmyndigheten begär in ytterligare information (och avbryter således förfarandet i enlighet med nationell lagstiftning) flera gånger under loppet av bedömningen.
 - Efter det att bedömningen gjorts av den nationella behöriga myndigheten och ECB föreslår den nationella behöriga myndigheten att ECB ska bevilja ett tillstånd till bank X och ECB fattar sitt beslut inom den rättsliga tidsfristen, med beaktande av eventuella avbrottsperioder.
-

Överlämning till pågående tillsyn

Beroende på vilka omständigheter som utlöste tillståndskravet och vilken information som lämnats in under fasen före ansökan eller under ansökningsfasen finns det mer eller mindre behov av utökad uppföljningsbevakning för att säkerställa att kreditinstitutet efterlever ECB:s tillståndsbeslut, inbegripet eventuella tilläggsbestämmelser (se nästa avsnitt).

För mer information, se [Vägledning för banktillsyn](#)

Tillsynsmyndigheterna kommer att börja planera för och genomföra tillsynsaktiviteter, inbegripet en bedömning av betydelse och inrättande av ett nytt program för tillsynsgranskning (upprättande av en gemensam tillsynsgrupp (i fall det rör sig om en betydande bank), genomförande av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP), stresstester, inspektioner på plats, tematiska granskningar etc.).

Tillsynsmyndigheterna kommer generellt att övervaka huruvida den granskade enheten följer den verksamhetsplan som inlämnats. Om det framkommer att den nya enheten inte lever upp till kraven i tillståndsbeslutet eller tillsynskraven kan tillsynsmyndigheterna vidta åtgärder, t.ex. närmare interaktion genom särskilda

möten och genom användande av tillsynsbefogenheter, för att verkställa åtgärder eller t.o.m. sanktioner, beroende på den bristande efterlevnadens omfattning.

6.2 Tilläggsbestämmelser i beslutet

Europeiska gemenskapernas domstol har fastställt att en behörig myndighet i princip kan införa villkor eller skyldigheter i sådana fall där tillståndsansökan annars skulle avslås.¹⁹ Detta avsnitt klargör under vilka villkor sådana tillsynsverktyg kan användas.

Ett flertal tilläggsbestämmelser kan bifogas ett tillståndsbeslut:

- ett "villkor" hänför sig till en förutsättning som måste uppfyllas innan tillståndsbeslutet blir verksamt,
- en "skyldighet" innebär ett krav eller restriktion som gäller fortlöpande eller för en viss period efter det att tillståndsbeslutet fattats,
- en "rekommendation" innebär ett icke bindande förslag,

På samma vis kan sökande göra "åtaganden i förväg" innan tillståndsbeslutet antagits. Dessa beaktas av den nationella behöriga myndigheten och ECB i den övergripande bedömningen och kan inkluderas i tillståndsbeslutet som överenskomna villkor eller skyldigheter.

Villkor

Villkor kan erfordra att den sökande vidtar en åtgärd eller avstår från att vidta en åtgärd. Tillståndet kommer endast att träda i kraft när villkoret har uppfyllts.

Villkor är proportionella och går inte utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa att kriterier i tillståndsbedömningen uppfylls.

Villkor ska vara klara och väldefinierade för att säkerställa rättslig säkerhet. Ett villkor måste vara genomförbart och verkställbart.

Skyldigheter

Precis som med villkor kräver skyldigheter att den sökande vidtar en åtgärd eller avstår från en åtgärd. Skyldigheter utfärdas för att hantera frågor som fortlöpande uppstår efter att tillståndet har trätt i kraft. Underlåtenhet att uppfylla en skyldighet kommer inte att påverka det inledande tillståndsbeslutet. Bristande efterlevnad av en skyldighet kan emellertid leda till verkställighetsåtgärder och/eller sanktioner.

¹⁹ Domstolens dom av den 25 juni 2015, *CO Sociedad de Gestión y Participación SA m.fl. mot De Nederlandsche Bank NV m.fl.*, C-18/14, ECLI:EU:C:2015:419.

Skyldigheter är proportionella och går inte utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa att kriterier i tillståndsbedömningen uppfylls. De kan åläggas för att bemöta potentiella problem efter att tillstånd har utfärdats, särskilt om det skulle råda farhågor för om tillståndskriterierna uppfylls på löpande basis.

Rekommendationer

Rekommendationer kan bifogas ett tillståndsbeslut även om alla kriterier för tillståndet tekniskt sett har uppfyllts. Rekommendationer kan omfatta ett brett spektrum av frågor som ska behandlas.

Rekommendationer är inte rättsligt bindande. Skälen för att utfärda rekommendationer samt avsikterna med dem ska vara tydligt formulerade.

Åtaganden i förhand

Åtaganden i förhand föreskrivs inte av den nationella behöriga myndigheten eller av ECB utan föreslås av den sökande före tillståndsbeslutet. Den behöriga myndigheten får dock inkomma med förslag.

Målet med åtaganden i förhand är att försäkra den behöriga myndigheten om att bedömningskriterierna kommer att uppfyllas.

Åtaganden i förhand görs skriftligen och undertecknas av den sökande.

Åtaganden i förhand beaktas i de bedömningar som görs av den nationella behöriga myndigheten respektive av ECB och presenteras i tillståndsbeslutet som överenskomna villkor eller skyldigheter.

6.3 Förfarande

Den nationella behöriga myndigheten kan efter sin bedömning avslå en tillståndsansökan eller föreslå ett positivt beslut i sitt förslag till ECB. Efter sin bedömning kan ECB sedan antingen bekräfta det beslut som föreslagits av den nationella behöriga myndigheten eller avslå det.

Rätt att bli hörd

När ett tillståndsbeslut ska avslås av ECB, eller när villkor eller skyldigheter ska föreläggas, ges den sökande möjlighet att yttra sig. Detta kallas "rätt att bli hörd" och är en princip fastställd i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.²⁰

²⁰ Se också artikel 31 i ramförordningen om SSM.

Denna rätt att bli hörd beviljas alla sökande vars ansökan ska avslås av ECB, eller för vilka tillståndet inbegriper villkor eller skyldigheter.

För tillståndsansökningar är tidsfristen för inlämning av kommentarer tre arbetsdagar.

Det förekommer dock fall där rätten att bli hörd inte gäller:

- när villkor eller skyldigheter avser lagstadgade bestämmelser som den sökande måste uppfylla,
- när villkor eller skyldigheter är i förväg överenskomna med den sökande,
- när villkor eller skyldigheter ska betecknas som rapporteringskrav i enlighet med gällande rättslig ram.

Tillgång till ansökningsakten

När ett beslut har fattats har den sökande rätt att från den nationella behöriga myndigheten eller ECB begära tillträde till ansökningsakten.

Tillgång till akter kan uppstå både på en nationell nivå (i fall där tillståndsansökan avslås av den nationella behöriga myndigheten) och på ECB-nivå (i fall där tillståndsansökan avslås av ECB eller där villkor eller skyldigheter föreslås). Denna tillträdesrätt är ett viktigt element i rätten till försvar, rätten till god förvaltning och rätten att bli hörd.

Ett tillstånd för ett kreditinstitut kan dras in av ECB, antingen på dess eget initiativ eller efter ett förslag från den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där institutet är etablerat. Det tillämpliga förfarandet för indragning av tillstånd fastställs i nationell lagstiftning medan samarbetet mellan den nationella behöriga myndigheten och ECB i stort sett är detsamma som vid tillståndsgivning med vissa skillnader beroende på om det är enheten under tillsyn som begärt att tillståndet ska dras in eller om det initierats av tillsynsmyndigheten, (den nationella behöriga myndigheten eller ECB).

Om enheten under tillsyn bitt den nationella behöriga myndigheten att dra in tillståndet, t.ex. för att det inte längre bedriver någon bankverksamhet utvärderar den nationella behöriga myndigheten och ECB tillsammans om de tillämpliga förutsättningarna har uppfyllts. ECB beslutar om förutsättningarna för indragning av tillstånd föreligger enligt lagstiftning på nationell nivå och EU-nivå. Framför allt behövs en entydig och oomtvistad bekräftelse på att enheten inte längre innehar några insättningar eller andra återbetalbara medel.

Om indragningen av tillstånd initierats av tillsynsmyndigheten, t.ex. för att institutet inte uppfyller tillsynskraven eller inte längre kan förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot fordringsägarna, görs en fullständig och detaljerad gemensam bedömning för att motivera återkallandet av tillstånd med beaktande av tillsynshistoriken för det berörda institutet samt berörda relevanta intressen, t.ex. insättarrisk. I sådana fall kan, i enlighet med SSM-förordningen, även rekonstruktionsmyndigheterna involveras.

Upphörandet av tillstånd sker när tillståndet för ett kreditinstitut upphör att existera, i situationer som beskrivs i den tillämpliga unionslagstiftningen eller nationella lagstiftningen. Detta kan förorsakas av specifika nationella och rättsligt definierade utlösande faktorer vilka i allmänhet inte inbegriper valmöjligheter i tillsynen eller ett beslut av den behöriga myndigheten. Det finns tre typiska fall där ett tillstånd, i enlighet med nationell lagstiftning, kan upphöra att gälla:

- kreditinstitutet utnyttjar inte tillståndet under 12 månader,
- kreditinstitutet avsäger sig uttryckligen tillståndet,
- kreditinstitutet har mer än 6 månader tidigare upphört med verksamhet.

Beroende på nationell lagstiftning kan en liknande effekt som ett upphörande av tillståndet inträffa om själva kreditinstitutet upphör att existera, t.ex. p.g.a. en sammanslagning med ett annat företag. I sådana fall upphör tillståndet vid samma tidpunkt som institutet. I sådana fall gäller samma förfaranden som vid upphörande av tillstånd.

Förkortningar

CRD	Kapitalkravsdirektivet
CRR	Kapitalkravsförordningen (Capital Requirements Regulation)
EBA	Europeiska bankmyndigheten (European Banking Authority)
ECB	Europeiska centralbanken
EU	Europeiska unionen
LSI	Mindre betydande institut
SI	Betydande institut
SSM	Gemensamma tillsynsmekanismen (Single Supervisory Mechanism)

© Europeiska centralbanken, 2018

Postadress 60640 Frankfurt am Main, Tyskland
Telefon +49 69 1344 0
Webbplats www.bankingsupervision.europa.eu

Alla rättigheter förbehålls. Återgivning för undervisningsändamål och icke-kommersiella syften är tillåten, under förutsättning att källan anges.